

SZARVAS

TÁRSADALMI és SZÉPIRODALMI LAP.

Szerkesztőség Kényes utca 175.

Kiadóhivatal

Selyem-utca 240. házszám.

Deutsensmid Iános kereskedése.

Megjelenik hetenkint kétszer, vasárnap és csütörtökön reggel.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 frt — kr — Félévre 2 frt 50 kr.

Negyed évre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr

Hirdetések árszabályszerint vétetnek fe

Egyes számok kaphatók: a kiadóhivatalban é

Nyácosik S. utóda kereskedésében.

Előfizetési felhívás.

A jövő évvel lapunk III-ik évfolyamába lép. Ez alkalommal tisztelettel kérjük fel lapunk olvasóit előfizetéseik szíves megújítására.

A «Szarvas» előfizetési ára:

Egy évre 5 frt

Fél évre 2 frt 50

Negyed évre ... 1 frt 25

Együttal tisztelettel kérjük mindazokat kik előfizetési díjjal vannak hátrálékban, hogy tartozásaikat lapunk kiadóhivatalába (Selyem-utca 240 házszám.) mielőbb elküldeni szíveskedjenek, hogy mi is eleget tölhessünk kötelezettségeinknek.

A «Szarvas» kiadóhivatala

H I R E K.

— Lapunk jelen, karácsonyi számának vezérezőkéje a tulhalmozott közleni valók miatt legnagyobb sajnálatunkra kimaradt. Hír-

rovatunkat is a legszűkebb mederbe voltunk kénytelenek terelni.

— A Tűzoltó egyesület közgyűlése. Felkérés folytán ismételtén tudatjuk olvasóinkkal, hogy a helybeli Tűzoltó Egyesület közgyűlése január hó 7-ik napján tartatik meg, s azon az egyesület iránt érdeklődők szívesen látatnak.

— A Magyarország első számúinak gazdag választékos tartalma nemcsak a lap értékének politikai pártállásának körvonalait tünteti fel, hanem a hírlapirodalomnak magas intelligenciájával arról győzt meg bennünket, hogy a Magyarország esti megjelenésével, a közlekedések, érintkezések közvetlenségét bámulatos előnnyel képes értékesíteni. — Táviró-, telefon összeköttetései, melyek — értesülésünk szerint — szerkesztőségének helyiségeibe futnak egybe arra képesíti e lap vállalatot hogy mi, a vidék közönsége — a kezdet nehézségeinek dacára alig néhány óra alatt a világ eseményeiről, s az ország különböző vidékeiről kimerítő és megbízható tudósításokat nyerünk. — A Magyarország este 7-11 óra között készül, s az utirányok szerint a leggyorsabb vonatokkal fokozatosan nyer to-

vábitást, úgy, hogy például Váczott felki-lenczkor, Brassóban, tehát az ország legtávolabbi vidékén is két órákor már a kézbesítő kezében van. Ez a haladás meglepő, korszakot alkotó hazánk kulturfejlődésének történetében. Ez alapon megvagyunk győződve, hogy ezen új lapvállalatot, — mely gyors tudósításának szervezése, fejlesztése óriási áldozatot igényel — megérdemelt méltó támogatásban részesíti a vidék közönsége, melynek érdekeit a Magyarország a legméltóbban szolgálja.

— Köszönet nyilvánítás. A helybeli tanító-egyesület által decz. 21-én rendezett »Eötvös-ünnepély« bevételehez — melyből az egyesület az országos »Eötvös-alap« javára 35 frt küldött be — felülírással hozzájárultak Dr. Salacz Oszkár 1 frt 50 kr. Dr. Haviár Gyula 1 frt. gróf Bolza Géza 50 kr. gróf Bolza Pál 50 kr. Áchim Ádám 50 kr. Zlinszky István 50 kr. Szirmay Árpád 50 kr. Medveczky József 50 kr. Mázor Elemér 50 kr. Bácskai Izidor 50 kr. Benka Pál 50 kr. Dankó Sámuel 50 kr. A kegyes felülíróknak az egyesület decz. 22-én tartott gyűlésén jegyzőkönyvileg is köszönetet szavazott, mely ez uton is nyilvánosságra hozatik.

— Tanító-egyesületi gyűlés. A hely-

T Á R C Z A.

Gere lányok szépségéről.

Irla: Epstein Miklós.

Tiszaparti falueskákban messze híre volt a két Gere leány szépségének. Gere Böske szőke haja nem egy legénynek vette el a szívét, Gere Margit bogár szeme nem kevesebbnek az esztét.

Furcsa lányok voltak ezek. Nem kellett nekik a legény. — Ott őrizték évről-évre a juhokat az országot mentén együtt, kettesben.

Gere Margit a Böske szép hajával játszadozott, Böske meg úgy eltudta nézni testvére gyönyörű bogárszemeit és el mondta neki szokszor:

— Nem való vagy te juhokat őrizni, Margit. Fényes palotában kellene neked lakni, száz eselédnek parancsolni üveg hintón járni. Nem lehetett szebb a mesebeli tündérleány, mint te vagy.

Egy kis kezes barany odament hozzája, rozaszínű szalag volt nyakába kötve kiesike csengélyű fityegett le róla. Odasimult a szőke leányhoz s úgy nyalogatta a kezét.

Gere Böske az ölebe vette és megsimogatta szépen gondozott bundáját.

— Igazat mondott-e édes kis jószágom aranyos Bundásom?

A báránka rábégetett.

Gere Margit meg elgondolkozott azon a szép szavakon. Soká nem felelt reá és a mikor felelt, úgy ragyogott az az izzószempár, mint két tüzes nap.

— Böske, ha valamikor beteljesednék az, amit mondtál: fényes palotám felét oda adnám neked, üveg hintóm fél ülése a te helyed lenne, ötven eseléd mindenfelét parancsodra tenné.

S az a másik leány olyan tapasztalatlan, félénk, fiatal.

— Nem, Margit. Én itt maradnék továbbra is a Bundásék mellett és te eljössz hozzánk gyakran az üveges hintón, látogatába. Ugy örülnék neki! Ugy-e édes Bundás?

Gere Margit nem hallgatott rája. Lelke messze kalandozott fényes palotában, üveges hintóban, sok, sok eseléd között.

Olyan nagyragyogó volt ez a leány.

S egyszer csak jött az országon egy üveges hintó. Négy tüzes fekete ló volt eléje fogva, libériás kocsis hajtotta őket, szolgálta a bakon.

A hintó ablakán szép fiatal ember tekintett ki. S a Gere lányok előtt megállt a fogat.

Öt napig jártak arra a fekete lovak

hatodik nap Gere Margit bent ült az üveges hintóban, s hetedik nap már Pesten volt fényes palotában.

*

Sokáig beszéltek a faluban Gere Margit szerencséséről, míg végre oszt'abba hagyták.

Böske pedig egyedül őrizte tovább a juhokat az országot mentén. Kis kezes báránya úgy hizelgett neki mint azelőtt.

Egy napon arra menő emlékek hírül hozták neki, hogy hazijött a testvére. Böske örömeiben ott hagyta a juhokat őrizetlenül s futott hazafelé. A kis kezes Bundás úgy létezt utána.

Otthon megállott a kapu előtt s benézett a rácson keresztül. Bizonyára üveges hintót keresett meg libérés szolgékat. És nem talált egyiket sem. Olyan hűvösen dobogott a szíve!

Benyitott a szobába és megijedt. Az a leány nem is úgy nézett ki, mint egy leány. Szép gömbölyű arcán barázdák húzódtak, csak bogár fekete szemei volt még rajta ugyanazok, de azok se fénylelték már oly tüzesen, mint akkor, s fekete karikák voltak körülöttük.

Piros volt az arca, de észre lehetett venni, hogy nem természetes szín. Uri ruhát viselt, kalap is volt fején, de nem olyanhoz illő aki üveges hintón jár.

— **Mérnök hiány.** A magyar mérnök és építészek egyesület hivatalos kimutatás szerint ezidőben 842 mérnöki állás van üresedésben.

— **Talált pénztárca.** A városi előjáróságnál egy 24 frtot tartalmazó talált pénztárca van letéteményezve. Igazolt tulajdonosa a tárczát azonnal átveheti.

— **Hirdetmény.** 36056/193 Folyó évi 62419. Sz. a. kelt kir. p. u. ügyminis-
teri rendelettel Békésvármegye terü-
letén Orosháza székhelyel kir. adó-
hivatal állíttatott fel, mely működését
1894. évi Január 1-én kezdi meg.

Ezen adóhivatal körzetébe az orosz-
házi főszolgabíró járáshoz tartozó ös-
szes községek oszlattak be. U. m. 1.
Orosháza mint székhely. 2. Tót-Kom-
lós. 3. Csorvás. 4. Bánfalva. 5. N.
Szénás. 6. P. Sz. Sz.-Tornya. 7. Szabad
Sz.-Tornya. 8. Sámson. 9. Pusztai Föld-
vár Gyulán 1883 Deczember 21 Paul
István kir. p. ü. igazgató h.

Lapunk karácsonyi mellékletét »Eleven
Ördög« álnevet használó kitűnő munkatár-
sunk szerkesztette. Birjuk nevezett írónk
ígétetét, hogy a jövő évtől kezdve állandóan
lapunkat fogja szerencsétlenül közleményeivel

— **Ovónők választása.** A II-ik és III. kerületi óvóintézetekben alkalmazandó óvónők választásának megejtésével a közigazgatási bizottság Dr. Kresmárik János főszolgabírótól bizta meg. A városi képviselőtestület azon határozatát, mely szerint az óvónők fizetése 300 forintban állapított meg, mint az 1991. évi XV. t. cz. 14. §-ába ütközött a közigazgatási bizottság nem hagyta jóvá, hanem utasította a képviselőtestületet, hogy a fizetést 400 forintban állapítsa meg.

— **Pénztári vizsgálat.** Folyó hó 22-én községi pénztáraink váratlan vizsgálatot nyertek. Ez alkalommal Demcsák János valamint Borgulya György pénztárnokok dicsérő a többiek pedig kielégítő elismerést nyertek.

S reggel Böske csakugyan elment vele. Erzékeny bucsut vett a kis kezcs Bundástól. Ki tudja, látja-e még valaha? De amikor testvére nem hallotta, odahajlott a füléhez és azt sugta neki:

— Ne busulj utánam édes báránykám. Visszajövök én még hozzád, nem nem hagylák itt örökre.

Margit egész uton beszélt neki sok-sok szép dolgokat, még akkor is beszélt, mikor éjjel fölérték Pestre. S az a másik leány úgy félt reszketett szegény, s nem tudta hogy mért?

Nem ügyelt semmire abban a nagy városban mintha nem is most lenne először benne, mintha azok a gyönyörű paloták szép üzletek mind megszokott dolgok volnának neki, csak ment gépiesen testvére után és félt. Mentek soká, míg egyszer zenehangok ütöttek meg füleiket.

— Hallo! Böske? Ott lakom én, a
hűnán a zene hallatszik. Jöjj siessünk azt
akaron, hogy még ma részt végy te is a
mulatságunkban.

Megállottak a kapu előtt. Ugy remegett az a szép, félénk tapasztalatlan leány.

— Itt fogsz lakni te is Böske s meglesz mindened a mit csak óhajtasz. S tudod-e, mivel kell neked ezért a sok jóért

S kacszagva nyomta meg a csöngettyű gombját.

Gere Böske azt hitte az ég szakadt reá. Körülnézett, hogy nem jön-e arra valaki, aki megszabadíthatná attól a szörnyeteg testvértől. S mielőtt Margit megakadályozhatta volna, hirtelen, mint a villám, eltűnt a sötétben a kocsitorlaszok között.

Szent karácson éjjelén érkezett haza Gere Böské tépetten fáradtan fázva, összeforrtan. Az ajtóban belebotlott valamibe és odaesett melleje. A kis kezes bárány feködi ott, didergett majd megfagyott szegényke. Böske odavette az ölébe összecskolta a kis állatkát és beszélt hozzá zokogva a gonosz világról, meg a rossz emberekrol.

— Sokat tapasztaltam egy hét alatt
édes Bundásom. Gonosz a világ, rosszak az
emberek. Visszajöttem hozzád aranyos jó-
szágom s nem hagylak el többet soha, soha

A kis kezes bárány nyalta a kezét s olyan örömmel bégetett szegény.

A kis templomban megkondult a hang éjszeli misére.

Gere Bösko térdre borult és imádkozott

A „SZARVAS” KARÁCSONYFÁJA

Szerkesztette: ELEVEN ÖRDÖG.

KARÁCSON.

Szálljatok le, szálljatok,
Bettlehemi angyalok!
Özveg, árva, annyi vár ma
Bu-hegesztő balzsamot;
— Szálljatok hát, szálljatok le!
E napon az ég ide
Ugy se lehet meszsire!

Szálljatok le, szálljatok,
Bettlehemi angyalok!
— Anyja mellett annyi gyermek
Hall ma szépec rólatok...
Istenem, de hány van, a kit
Gondviselő hű kezek
Nem ölelnek ma se meg!

Szálljatok le, szálljatok
Bettlehemi angyalok!
Hozzatok a boldogokra
Egy kis enyhe — bánatot.
Hadd, lássanak oda is, hol
Karácsonyfa sohse nyit,
Hol ma sincsen enni mit!

Szálljatok le, szálljatok,
Bettlehemi angyalok!
Zörgessetek ma este meg
Minden picziny ablakot?
S házikókba, palotákba,
Egy örömet vigyetek:
Boldog, édes ünnepet!

Szabolcska Mihály

Hogyan szaporodnak az akták.

— Egy krajczár miatt. —

A bürokratizmusnak sok mulatságos hibéje van.

Csak nem régiben történt, hogy egy *szarvasi* kereskedő fizetési meghagyást kapott, a melyben annak rendje és módja szerint tudtára »adatik, miszerint» egy számlára nem tett krajczáros bélyeget, e miatt most már a fölemelt ille'ékkel egyetemben, *végrehajtás terhe mellett*, fizessen be az államkicstár megnevezett pénztárába 6. azaz hat krajczárokat.

A kereskedő jól emlékezett, hogy a kérdéses számlára rátette a szükséges bélyeget. Épp ezért a fizetési meghagyás ellen »felfolyamadással» élt, egy ives papi-ron, 30 sorban előadva, hogy a számlán rajta van a bélyeg, tessék azt bekérni, utána nézni a dolognak s a tévesen kiszabott bélyegbirságnak végrehajtás terhe melletti megfizetése alól felmenteni. Ki is

maradt a tk. pénzügyigazgatóságának, f stb. stb.

A felfolyamodást a pénzügyigazgatóságnál beiktatták, szignálták az illető referens számára, — ha jó emlékszen ezen ügy előadója inkább egy veres szakállu kobor szabóhoz, mint tisztviselőhöz illő pofával birt és »Bum — Böm — Bim basa de gung in die Bösch, sprung in die Muresch» névvel dicsekedett.

Ez bekérte egy átirattal a másik hatóságtól a számlát.

Az átiratot a hivatalvezetőnek referálta, ez aláírta, aztán leadatta az irodába illő alakban való lemásolás végett a kiadónak.

A kiadó bejegyezte a maga könyvébe és szignálta egy napdíjas számára. Ez lemásolta s újból átadta a kiadónak — a ki ráütötte a pecsétet és fölküldte a hivatalfőnöknek — aláírás végett.

A mikor ez meg volt, a kiadó a munka befejezést kivezette a könyvből s az iratot átadta az iktatónak, a ki szintén elkönyvelte, azután megírták a kézbesítési könyvbe, »vevényt készítettek róla s átküldték ahhoz a hatósághoz a melynél a számla volt.

Itt a nevezetes ügy ugyanazokon a torturákon ment keresztül, a melyiken a a financiaínál, ahova aztán a számla eljutott.

Itt ismét következett az iktatás, betűsorosban kikeresése az előszámnak, elnöki szignum, referensi tanulmányozás és *végzés* hozatal.

A végzés aztán konstatálja, hogy a számlán a hiányzónak jelzett bélyeg tényleg rajta van, de nincs kellőleg aláírva: ez okból a hat krajczár birság illeték egy krajczárra »mérésékeltek».

A referens ismét referált a főnöknek ez a végzést aláírja s leküldeti az irodába ahol ismét az előbbi torturális eljárás »vételik fogamatba» mig nagysokára a végzés a felfolyamodó kereskedőhöz kerül.

Még ezzel nincs vége az ügynek.

A referens sokat bajlódván a dologban, keserű hangon átir ama hatóságához a hol a leletet felvették, hogy *büntessék* meg a figyelmetlenségével sok dolgot adó leletezőt s ennek eredményéről értesítést kér.

Ezen alkalommal kisüti az illetékes hatóság, hogy ezen cifra leletet maga a referens ur vette fel.

Az átiratok ismét megjárják a a bürokratizmus összes téveleg utait.

Am azért még ezzel sincs teljes en be eze zve az ügy.

A kereskedő emlékezik arra, hogy a bélyeget ő a törvényes módon írta át, következőkép *felebbezéssel* él, ujabban egy iv papiroson 50 sorban. A felebbezés aztán nagy utakon a közigazgatási pénzügyi bírósághoz fog kerülni.

Mindezt pedig 1 mondd egy krajczárért okozta a tulbuzgó leletező. De mit is mond egy *sósz* (?) közmondás: Il n'y a que le ridicul, qui tue.

* * *

Két krajczár miatt.

Ékes történet ez is, egy csomó aktáról, de igen nagy csomó aktáról.

Ezen csomó aktának, amely 2. mond két o. é. krajczár miatt íródott össze, tulajdonképen egy öreg ur az oka.

Az öreg ur nagy kereskedő és mint ilyen élénk forgalmat csinál a postán.

Egy alkalommal, mikor egész sereg utalványt küldött, kiváltás végett, feltűnt neki hogy a gyerek soká marad.

Sikkasztásra gondolt, megjíedt, de kiderült, hogy a postán nagy volt a forgalom, az volt az egész késésnek az oka.

Az öreget már bántotta a dolog és addig gondolkozott rajta, még kisütötte az orvoslás módját.

Befolyásos embernek, a milyen ő is nem volt nehéz ilyen dolog. Pár hónap alatt ki lehetett vinni, hogy az utalványokat a pénzzel együtt a postáról házhoz vigyék csekély 2 krajczár kézbesítési díjért. A kereskedő világ örvendett. A posta pedig nem bánta.

A kir törvényszék tekintetes irodaigazgatója félóráig veszekedett a m. kir postaszolgával a fölött, hogy ha az utalványra 8 frt van írva, mért fizet ki csak 7 frt 98 krajczárt? Az váltig magyarázgat-ta a tekintetes urnak, hogy ez így van rendelve, ennek így kell lennie. Az irodai igazgató csak nem akarta megérteni.

Leült tehát és írt egy jelentést a tekintetes kir. törvényszékhez ekképpen:

»X. Y. 8 frt. mérnök szakértői díj beküldésére utasítván, ez összeget a tisztelettel ./ alatt ide csatolt utalvány szelvény szerint postán ide is küldötte. A postahivatal azonban a pénz kézbesítéseért 2 krt visszatartván, csupán 7 frt 98 krral számolhatok be.»

A törvényszék tudomásul vette az irodaigazgató jelentését és ezt a végzést hozta:

„Tekintettel arra, hogy a kir. posta hivatal az utalvány kézbesítésért 2 krt. levont a D. A. részére 8 frtban megállapított szakértői díj fejében a levonásával beérkezett 8 frt ezennel kintallatik».

A szakértő kurucz és mokás ember lévén, 50 krajczáros bélyeggel kérvényt adott be, melyben a megítélt teljes 8 frtot kéri. E kérvényért pedig 3 frtot számított föl.

A törvényszék belátván, hogy a szakértőnek igaza van, fölhivata X Y-t, hogy a hiányzó 2 krajczárt 8 nap alatt fizesse be.

X. Y. ugyancsak kérvényben (melyre 50 krajczáros bélyeg hiánya miatt 2 frt 50 krajczáros leletet vettek föl) tiltakozott az ellen, hogy öt kétszer fizetessék meg és kijelentette, hogy mivel ő a 8 frt egyszer már befizette, nem hajlandó újra fizetni.

A törvényszék újabb tanácskozás után ismételen és szigorúan felhivta X. Y-t a két krajczár beküldésére, mivel a bíróság 8 frt szakértői díj befizetését rendelte el, annyi pedig az X. Y. által küldött pénzből szakértőnek ki nem fizetett.

X. Y. ekkor megunt a dolgot és beküldte a 2 krajczárt, természetesen postautalványon.

A posta kézbesítette a 2 krajczárt és *mindjárt vissza is tartotta — kézbesítési díj címén.*

Boldog élet.

Egy hírlapíró karácsonya.

Szerkesztő ur! Kitünő kedvem van. Örömdönben táncolni szeretnék. A mai napon juttottam az élet legkellemesebb körülményei közé. Ma reggel az állam fenntartó elemei: a végrehajtók, megjelentek tüvel-hegygyel összehányt lakásomon és a törvény nevében követeltek bizonyos összeget a mellyel én tartoztam a császárnak. Teljesíteni szoktam én lehetőleg a biblia böles mondását, mely szerint meg kell adni az Istennek, a mi az Istené és a császárnak, a mi a császáré, de néha legmeggrögzöttebb szokásaitól is eltér az ember.

Igy történt meg aztán, hogy az Urral rendesen kibékülök, a császárral pedig többnyire hadi-lábon állok, mert hiszen egyszerre csak nem szakadhatok két felé.

A végrehajtó pedig inkább a császár mellett buzgolkodván, ezért szerencsétlen minket földi halandókat szíves látogatásával.

Van-e önnek akkora fántáziája szerkesztő ur, hogy elképzelje az én örömet a végrehajtói czimmet és ranggal felruházott urak láttára? Oh amikor látom... őket előre gubbasztott fejjel, esoszogó léptekkel kémkedő szemekkel, — oh uram mekkora mérvben környékez, — a boldogság! És ez a boldogság nem jár egyedül. — Évnegyed van, holnap pedig karácsony, erre felkeres a suszter a szabó. Vagyha fel nem keres, akkor feltétlenül megtalál az utcán, és olyan különös tekintettel köszön mintha mondaná:

— Adós fizess!

Csodálatos állapot az kérem, hogy az ember a hitelezőjével mindig találkozik, — de a kívül valami ügye van, azt soha sem kapja meg.

Hanem mindezek csak apró-cseprő dolgok és úgy enyészik el a költözködés nyomorúságai mellett, mint egy porszem a Montblank mellett. Pedig én ma költözködtem. Már az előző nap az embert valószínű idegesség szállja meg. Minden butordarab ki van mozdítva a helyéből. Az ember nincs hol álljon, nincs hová üljön, nincs hol egyék, nincs hol aludjék. Csetlik botlik, zsördölődik és firkossa végzetét, a mely megtagadta tőle a »háziur« irigylésre méltó titulusát. Az egész éj kínos álomlások között telik el. Álomban, uram, egy óriási szekeret láttam, mely a »coronymagasságig« volt megrakva butorral és én annak a legfetején ültem. Az összehalmozott butorsokaság rémségesen lógott és minden perczen azzal fenyegett, hogy maga alá temet. — Mikor felébredtem hideg verejték csurgott végig a homlokon. Pitymallot és az utcáról behallatszott a butorszallító szekere nyikorgása. Minő hang minő irtózatossá! Ugy ugrottam talpra, mintha a ház égett volna a fejem felett. Először is megbottlottam a szoba közepén levő czók-mókba és becsületes bukfencczel vettem. Egyébb bajom nem történt, csak az orrom vére indult meg, a mit én nem tartok oly nagy hibának, mióta egy nagyon okos ember az magyarázta meg nekem, hogy olyankor csak a rossz vérem foly ki. Hadd folyjon ha úgy áll a dolog. Hisz ez valóságos tökéletesedési processus!

Végre egy rakás histerikus kitérés után megkezdődik a rakodás. Egy vizes kancsónak letörik a füle, a metszet pohar darabokra török, egy tükör elhasad, egy szék megreped, egy kassza a butorszövet kiejukadt. — Bagatel! Ilyenkor megtörténik. E közben a ház asztalán folyik a rakodás. A napszámó fejje vele szemből a palin-kas és fokhagymás reggelijének kábitó illatát, hordár csupa véletlenségből bago levét köp az ösapád vászonra, festett arczképére, a macska barátságosan kapkod a falról lekasztott kanári madár után. E közben hallasz néhány szuszogást, esoszogást. Itt szék dül fel, ott a ruha fogas terül végig a földön s más apró kedvességek igen kellemesen izgatnak.

Végre megrakodik a nagy alkotmány. Lekötözik és meg mozdul mintha földrengés rázná meg. Az ember látja a mint egyik másik butordarab oly kemény érintkezésbe jö egymással, hogy egy jókora darabjától kénytelen meg valni. Lehetetlenség ezt tovább nézni. Kerülő utakon megyek új lakásomhoz és kétségbeesetten várom szegény barátaim romjait.

Mikor aztán meggyőződtem a nagy »hű-hó«-ból, hogy a butoraimmal és súlyos bánatommal terhelt jármű a kapu elé érkezett, kínos szorongások közt tekintek arra. Csakugyan itt van egy szálig. Pompás! Némelyike alig lehet ráismerni. Egészen színt változott. Lement az Istenadtláról a festék valóságos tarka színben tündöklött. A másikon pedig oldalvást mély barázdákat vágott a kötél, a szekér végoldala és másféle barátságos környezet. A ruhaszekrényem pedig olyan csodálatos változáson ment keresztül, hogy az ajtója, a mely eddig kifelé nyílt, — most befelé nyílik és nincsen emberi hatalom, mely — ezen makacs elhatározásában megingassa.

Hát még íróasztalom? Fej nélkül érkezett meg. Valami kolosszális bukfenccel következtében letörtött a teteje és ezen szenvedőlegesen ténykedésével egyidejűleg törött ki a nyaka egy fókjában keverő drámának Szegény drámám! Milyen fölségesen felelt meg czimének: »A halva született nagyapa.« Most már néhai és gondolom, hogy a nemzeti színház drámabíráló bizottsága — gyászjelentéssel rója le kegyeletét iránta.

Szegény íróasztalom sorsa egészen egészen megrendített.

Milyen keserű szemrehányásokat tett nekem:

— Ezt érdemeltem meg tőled, ki megtűrtem, hogy éjnek idején a hátamra könyökölj és drámai jeleneteket izzadj papirosra? Kérdj háládatlan!

Hát persze, hogy vigasztaltam, kérleltem és a tetejét visszaillesztettem. Az — tán testileg, lelkileg átgöyörve bevánszorgtam az új lakásba. Még üres volt, ezer lyuk a falon — ezer pókháló a szögletben, ezer pecsét a padlón. Ott dolgozott egy meszelő egy poroló és egy suroló asszony. Mindenik beszélt és egy sem hallgatott a másikkal. Az asszonyok mindenütt egyformák. A fejükre soha sincs szükségük csak a nyelvükre. Nagy későre megkezdődött a behurczolkodás. Megint esörrennek az edények, koczantak a poharak. Törött ott is, törött itt is, szakadt ott is, szakadt itt is. A napszámó újra szembe fújta a fokhagymát s a hordár nem repektálta őseimnek vászonra festett arczképét. Rettenetes chaosz iszonyu zivaj bög, zug a fejemben. Kimerült idegeim, fáradt izmaim megtagadjak a szolgálatot. Az üres lakás előtt felhalmozott sérült butorok piramissára esik elhunyó tekintetem és egy törött lábu székre roskadok.

Szerkesztő ur! Ma karácsony előestéje Mariusnak érzem magam — ki bizonyára így kesergett egykor Carthago romjain.

Tüske.

Költemények prózában.

I. Az ismeretlen.

— Ismersz-e?!

Ránézek, hosszasan elgondolkozom, — de végre is kénytelen voltam bevallani, hogy bizony nem ismerem.

— Igazán nem ismeresz?

— Nem én!...

— Furesa, mondhatom nagyon furesa

— Lásd pedig én megszületésem óta folyton veled vagyok.

— Türelem pájtás: mintha valami homályos sejtésem volna léteadről, csak hogy nem vagyok benne bizonyos.

De mit törjem a fejemet? Mondom, nem ismerlek.

— Nem?... Podig holtodiglan veled leszek.

— Mese dolog.

— Nem mese, hidd el, a mint mondom. Voltam ott hol te valál: vagyok hol te vagy és ott leszek, hol te lész.

— Barátom vagy?

— Volnék is, nem is.

— Tehát ellenségem?

— Gyakran igen, de sohasem kíván-
tam az lenni....
— Különös!
— Különös is. Mennyire közel vagyok
hozzád és mégis idegennek tartasz
— Szolj tehát, ki vagy? Te csudála-
tosan talányszerű vendég.
— Ki volnék más, mint saját —
éned!

II. Kutyajuss.

Éjnek idején gyűlésre verődtek össze a
falukutyái. Csahos, a hentesék vén kutyá-
a, a következő beszédre nyitotta meg az
érdemes ebgyűlést:

— Szeretett testvéreim!

Kartársak! Mindennek előtt köszö-
nöm ama kitüntető bizalmat, hogy reámpu-
háztatok emez érdekes gyűlés megnyitását.
Midőn tehát eme tisztelnék megfelelni
bátor vagyok, arra kérlek beemneteket, —
figyeljete meg jól minden egyes szót, imitt
elmondandó leszek.

Az emberek, azok az önző emberek,
valóságos zsarnokmódra bánnak el velünk.
Mi pedig híven örizzük a házat a udvart
szélben viharban, jó és rossz időben dicsé-
retes kitartással megálljuk a helyet. Panas-
z nélkül teszünk meg mindent, morgás nélkül
tűrnünk és szenvedünk. Bérünk mind e há-
szolgálatért nem egyéb, mint hitvány szá-
raz esont, sovány, aszott koncz. Kegyetlen
verés és megtiprás. Mi mindezt türelmes
megadással viseltük eddig. Megalkudtunk a
sorssal.

De a mi most készül ellenünk az tul-
megy türelmünk határan. Ezt demonstrá-
ció nélkül nem hagyhatjuk.

Gyáva, hunyászkodás volna. Testvérek!
Jogainkat kívánják csorbítani! Halljátok!
a mi jogainkat;

A falu bírja tegnap délután dobszó-
val hirdette a népnek, hogy minden ebtar-
tó gazda ügyelni tartozik arra hogy kutya-

ja ne ugassa meg ezentúl a holdvilágot,
mert úgy mond a parancs, hogy ez az uga-
tás megzavarja a falu népének álmát.

Ez már több a soknál! Ez jogtiprás
melyet a tűrnünk nem szabad!

Testvérek! Szervezzük, itt az óra,
hogy lerázzuk a rabbilincset és megtörjük
az emberek zsarnokságát!

A hold megugatása a mi jussunk és
mi a jussunkat nem hagyjuk, lévén ezen
juss, kiválóan kutyajuss!

III. A dicsőség.

Végre valahára!

Reményei beteljesedtek: álmai meg-
valósultak és testet öltött minden lázas
vágya.

És mégis!...

Egyszer volt — mert az élet regéje
is csak így kezdődik — egy ifju, kinek
dicsvágy fogta el a szívét és nagyratörő
lelke eget kívánt.

A napot az éjjellel megtoldva merült
el a mélységes tudományok tömkelegébe.
Küzde a nyomorral, megalkudva a
gyomorral, törtetett célja felé: glo-
ria, a fenséges szék istenasszony felé.

Pedig de magasan fönn tronolt! Mere-
dek ut, telve tövisbokrokkal és tühegyes
szirtekkel vezetett oda. Az ifju vakmerő
bárorsággal türelmes kitartással küzdte ma-
gát ezen az uton végig elfojtá a véres se-
bek égető fájdalmait.

Egy szépséges asszonyi arc beszédes
szempárral, derült mosolylyal ajkán, szerel-
mét kínálva állította meg utjában.

Megállt egy perczre... azután egy
mélyet sohajtva, folytatta útját Glória asz-
szony trónusa felé.

Fáradtságos, hosszú gyötrelmes ut
volt az!

Jóval tul volt már közepén midőn
tudára ébredt annak, hogy az esetben, ha

föl kíván jutni céljának magaslatára, ak-
kor csuszni — másni is kell.

Nagy gondolkodás után kedvtelenül
bár de erre is lhatározta magát.
Elszántan csuszott — mászott hajlangot
a dicsőség kedvéért.

— Végre elérte. Célhoz jutott! Haj,
de már ekkor nem volt mosolya. És az a
frenetikus tapš, mellyel a magaslat tövé-
ben összesereglett embertömeg fujongva
dicsérte az ő nevét hidegen hagyta és
csak egy arcizom sem árulta el, hogy
mennyire édes, mennyire föiemelő a soka-
ság tapsa.

Kifáradt. Testét megtörte a nagy küz-
delem. Megundorodva a salaktól, mellyel
utjában érintkeznie kellett, nyugalom után
vagyott. Nyugalom után, mely minél távo-
labbra essék az emberlakta helytől...

* * *

Felelős szerkesztő: Mihálf József

Főmunkatárs: Epstein Miklós.

Nyíltér.)

Med. univ.

Az összes gyógytudományok tudóra
A fővárosi Szt. Rókus-kórház volt másod-
orvosa.

Dr. PETŐ LIPÓT
fogorvos

Szolnok, Szapáry-utca 1505. Tere-
bély-ház.

Foghuzások (Fájdalom nélkül, kéjgáz,
Bromaethyllel)

Fogtömések-plombírozás.

Műfogak készítése.

*) E rovatban közlölteknek sem alakja sem
tartalmáért nem vállal felelősséget A szerk.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

V-ik ÉVFOLYAM

A HÉT

V-ik ÉVFOLYAM

TÁRSADALMI, IRODALMI ÉS MŰVÉSZETI KÖZLÖNY

SZERKESZTI ÉS KIADJA: KISS JÓZSEF.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A HÉT a legliberálisabb szellemben szerkesz-
tett magyar hetilap. Közöl novellákat, költeményeket,
dramatizált apróságokat, politikai és társadalmi csaikat,
figyelemmel kíséri a hét összes mozgalmait és kiválaszt
ja s feldolgozza a legfontosabbakat és legérdekesebbeket
Kultivál minden genret, hozzászól minden aktuális
kérdéshez, de sohasem lépi át azon határokat, melye-
ket a jó ízlés irodalmi lapnál a legfőbb kriterium —
parancsol.

A HÉT az egyetlen szépirodalmi hetilap, mely a
péntek esti színházi premierekről még ugyanazon a hé-
ten, ugyiszólván a napilapokkal egyidejűleg, hoz nagyobb
szabasu ismertetéseket. Szépirodalmi része kivitelive
actualis minden közleményében és jórészt ennek kö-
szönheti nagy sikereit, és azon közkedveltséget, mely
ben részesül.

Munkatársai fényes koszorujából alig hiányzik
egy nagy irodalmi név. Azok közül, akik a HÉT-be
eddig irtak részben allando munkatársai, felemlítjük
a következőket:

Abronyi Árpád, Abrányi Emil, ifj. Abrányi Kor-
nél, Agai Adolf, Ambrus Zoltán, Balogh Pál, Bárszong
István, Bere Jób, Bródy Sándor, Csehó, Dicsi Lajos,
Endrődi Sándor, Góssdu Elek, Herczegh Ferencz, Hel-

gai Jenő, Ignotus, Inczédy László, Jászai Mari, Jókai
Mór, Jusst Zsigmond, Kenéfi Géza, Kibor Tamás, Koz-
ma Andor, Kohn Dávid, Makai Emil, Malonyai Dr. sző
Mikszáth Kálmán, Mezei Ernő, Munkácsi Kálmán, Mu-
rai Károly, Petőlei, Palágyi Lajos, Pollák Illés, Rá-
kosi Viktor, Sebők Zsigmond, Szabó Endre, Szabóné
Nogál Janka, Szalai Erzsébet, Szemere Attila, Szoma-
házi István, Szűri Dénes, Silberstein Adolf, Tábori Ró-
bert, Totk Béla, Tolnai Lajos, Vadnay Károly, Vészi
József, Zempléni Árpád stb. stb.

A HÉT külső kiállítása összes lapjaink közt a
legfényűzőbb. Minden számanak borítévan egy fényes
kivitelű nagy arcképeit közöl: kitűnőségeket, de leg-
főképp érdekes alakokat a politika, művészet, irodalom
és szalon köréből, azok arcképet, akiket lefojyt het
eseményeinek arja, habar csak ideiglenesen is, fel-
színtre vetett.

A HÉT számai bekötve évenként két vaskos kö-
tetet képeznek és nagyon is érdekesek a megörzésre
Az első nyolcz kötet, melyből teljes példányok — bár
igen csekély számban — még kaphatók, valóságos
tárháza az érdekét soha sem veszítő becses olvas-
mányoknak.

A HÉT előfizetési feltételei: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr.

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld

A HÉT kiadóhivatala, Budapest, VII., Erzsébet-körut 6. szám.

Eladó birtokok.

Közel Budapesthez, vasut mellett,

nagy birtok

felszereléssel együtt eladó. A birtok áll 1300 hold szántó, 100 hold rét, 150 hold legelő és 15 hold szőlő és gyümölcsösből

80 hold

dohányengedéllyel. Bankteher 150 ezer frt. Ára 250 ezer frt. — Ugyanott eladó 1200 holdas. birtok mely áll 400 hold szántó, 200 hold erdőből. A többi legelő 60 hold dohány engedély

Mindkét birtok szőlőszetre, és tehenészetre igen alkalmas.

Mészáros László

bérlő Pusztá-Vacs (Pestmegye,)

Páratlan kedvezmény!

Ujév közeledtével minden művelt magyar családnál felmerül a kérdés, hogy a rendes napilap mellett, milyen napilapra fizessünk elő? Erre a kérdésre a jelen irodalmi viszonyok között *csak egy válasz lehet.* És pedig fizessünk elő a *legdisszesebb kiállítású leggazdagabb tartalmu és legtöbb illusztrációval díszített*

Magyar Gêniousz

czimű képeshetilapra, mely ujévtől kezdve *páratlan kedvezményben* részesíti előfizetőit.
A *Magyar Gêniousz*-nak ugyanis sikerült az

„OTTHON”

szerkesztőségével egyesülve oly kedvezményt nyújtani előfizetőinek, mely páratlan Ξ áll a magyar irodalomban.
E két előkelő irodalmi vállalat ugyanis oly formán lépett szövetségbe hogy igazán potom áron szerezhető meg *együtt* mindakettő.

A *Magyar Gêniousz* képes hetilap és az *Otthon* képes havi folyóirat előfizetési ára együtt véve

egész esztendőre 12 frt félévre 6 frt, negyedévre 3 frt

vagyis 12 frt egész évi előfizetésért kap az előfizető egy rendkívül diszes kiállítású magas irodalmi színvonalon álló, aktuális képeket tartalmazó, előkelő hetilapot, továbbá a 12 *mondát tizenkét kötetből* álló, havonként megjelenő folyóiratot az Otthont, melyről a közönség és kritika egyhangulag elismerte, hogy az a legelső és legelőkelőbb folyóiratunk, mert körülötte csoportosul a magyar irodalom és művészet színejava.

Az ujév előtt belépő előfizetők már megkapják az Otthon karácsonyi számát, mely egész kincstára a magyar irodalmi és művészeti termékeknek.

Az előfizetési pénzek a kettős irodalmi vállalatra a Magyar Gêniousz kiadóhivatalához (Teréz-körut 41 szám) küldendők.

A »MaGYAR UJSÁG«
regénycsarnokának máj. 18.
kötete jelent meg és egye-
dül e lap kiadóhivatalában
kapható.

A tenger szü-
löttje

Angol regény.

A Z É H S É G

Norvég regény.

Lelkem kicsikéim
Vig angol regény.

Elbeszélések

(Santa Barbara A mu-
mia. Az ómamama, A
mit a napfény szőtt)

Malory kapitány
bűne

Francia regény.

A z a r a n y

Franczi regény 3 kö-
tetben.

Menyasszony va-
dászát

Francia regény.

Az indiai nagy-
bácsi.

Angol regény.

Küzdelmes élet

Orosz regény.

Innen-Onnan

Elbeszélések.

(Reidiva. Tétovázó.

Rezeda kisasszony.

Tisztelettel alulírott
Mister Silver dollar.)

A dékán örököse

Angol regény.

A nagy ember

Amerikai elbeszélés.

és

Katalin.

Orosz regény.

Kétféle szerelem.

Irtó:

VIOLA MIKSA.

Hanna szíve.

Angol regény.

A halott szeretője.

Orosz regény.

Polgári házasság.

Vígjáték 1 felvonásban

Irtó: Bogdanovics

György

Egy ifjú küzdelmei

Regény.

Coeur IX.

Angol regény.

I s z a p.

Regény.

Irtó: Szinyéri György

Valamennyi regény

érdekfeszítő, s a leg-

előkelőbb hazai- és

idegen íróktól ered.

Egy-egy kötet ára

Budapesten

Gránátos-utca.

40 krajczár.

Vidékre bérmente-

sen küldve 45 kraj-

czár.

Próba, szerencse!

Téli idényre.

Legolcsóbb tűzrevaló

porosz, kőszén valódi

Waterloo tömör,

ugyszintén első rendű tűzifa

legjutányosabb áron, valamint **krumpli** és **alma**
kicsinyben és nagyban kapható.

Glózik Istvánnál

Korbuly-féle ház piaczter.

Jó és olcsó

Bőrüzlet.

BŐRÜZLET.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni hog
Szarvason a Kossuth-léren üzv. Pollák H.-né házában a mai kornak
teljesen megfelelő

Bőrüzletet

nyitottam.

Raktáron tartok szíjgyártók, cipészek, fűszir-
madiák és papucsosok részére mindennemű

bőr és szerszámokból

szükséglendő czikkeket,

Törekvésem az, hogy a n. é. vevő közönséget
minden tekintetben elégszem

Vidéki ugy személyes valamint pos-
ta útján megrendeléseket a legpontosabban esz-
közlöm.

Szives pártfogását kérve maradtam

kiváló tisztelettel

Grünbaum Mór,

bőrkereskedő.

Bőrüzlet.

Jó, nem drága

A mi jó az nem drága

Jó, nem drága

A mi jó az nem drága

Mindenféle köhögést

hurutos bántalmat a légzőcsőnek és gégefőnek valamint a tüdőnek továbbá a *lélegzési nehézségeket, szájmellúséget, asztmát, elnyálkosodást, görcsös és számar köhögésre kedtséget, torokcsiklandozást, kezdődő mellbetegségeket* a leggyorsabban távolítja el, a már évek óta legjobbnak bizonyult orvosi rendeletre készült és orvosilag ajánlott szer a Szent György Thea. Egy csomag: 50 kr. a hozzá tartozó Szent György hurutpor egy dobozza pedig a legpontosabb orvosi használati utasítással együtt szintén 50 kr. A javulás már egy pár mulva észlelhető. Két csomagnál kevesebbet nem küldünk. Postai küldeményeknél 20 kr. csomagolási és fuvarlevél díjjal több küldendő. Minden rendelmény egyenesen a *Szent György gyógyszerárba* küldendő Bécsbe V/2 Wimmergasse 33. E gyógyszerek árai postautalványon előre küldendők be.

NAGY MIHÁLY

könyvnyomdája

Elvállal mindennemű

nyomtatványok

olcsó és legpontosabb elkészítését.

Ugyanitt egy jó házból való fiu

tanonczul

felvétetik.

UJ BORBÉLY ÉS FODRÁSZ ÜZET!

Van szerencsém a n. é. közönség kecses tudomására hozni, hogy helyben a Beliczey-utcn a **Benczur-féle házban** a legmagasabb igényeknek megfelelő jól berendezett

Borbély és fodrász ÜZLETET

nyitottam

Üzletemben hajfésülés, nyírás, és sütés továbbá borotválás foghuzás és köpülőzés szakszerűen gyakoroltatik.

Legjobb minőségű közkedveltségű **illatszerek, pomádék, szappanok, bajuszpedrők**, nálam jutányos áron kaphatók.

Hajmunkákat a legolcsóbban vállallok el.

kiváló tisztelettel:

DEUTSCHENSMIEDT ANDRÁS,
borbély és fodrász.

KARÁCSONYI és ÚJÉVI AJÁNDÉK!

Aki karácsonyra vagy újévre hasznos tárggyal akarja meglepni hozzátartozóit, vagy ismerőseit annak figyelmébe ajánlom

Butorraktáramat,

hol szolid kivitelű különböző **diványok, székek, szekrények, varrógépek**, stb. a legjutá- nyosabb áron szerezhetők be.

Diványok, ágybetétek, lakásberendezések és minden kárpitos és diszító szakmába vágó munkák teljes jótállással gyorsan és pontosan s a legizlésesebben készíttetnek

BRAUN VILMOS,

kárpitos és diszító

Szarvason, Kossuth-utca Özv. Nyácsik Sománé urnő házában.